

længere ned end ved Tallet 10,000, er ogsaa af den Slags Ting, som man skal og kan forhandle om. Men det kan være, at man paa den Maade kom ud over Vanskelighederne og fik Ensartethed for de noget større Kommuner og beholdt for de mindre Kommuner det, som jeg anser for det bedste, nemlig det, vi have for Tiden. Det er den Slags Ting, som kan nærmere overvejes i et Udvalg, og jeg skal ikke nu komme ind paa nogen nærmere Udtalelse om selve Sagen.

Johan Knudsen: Jeg kan give den ærede Ordfører for Forslagsstillerne Ret i, at Arbejdet for Kommunalbestyrelserne paa Landet er stærkt stigende, og at der er noget, der taler for at fritage disse Kommunalbestyrelser for det Arbejde, der er forbundet med at foretage Ligninger, hvad der jo er et meget betydeligt Arbejde, naar det drejer sig om større Landkommuner. Man kan være et meget dygtigt Sogneraadmedlem uden derfor at være i Besiddelse af det Lokalkendskab, som betinger ens Dygtighed som Ligningsmand. Og hvis Valget til Sogneraadene for Fremtiden skal foregaa ved Forholdstalsvalg, vil man neppe kunne tage saa meget Hensyn som nu ved Valget af Sogneraadmedlemmer til, om disse bo nogenlunde ligeligt spredte over Kommunen.

Som ogsaa den højtærede Indenrigsminister gjorde opmærksom paa, er der i Skattelovenes § 9 en Bestemmelse om, at Kommuner med over 10,000 Indbyggere ved en af Kommunalbestyrelsen fastsat Vedtægt for 3 Aar ad Gangen kunne bestemme, at Ligningsmænd, valgte af Kommunens Bestyrelse, kunne deltage i Sogneraadets Virksomhed. Jeg tror, man ikke har gjort Ret i at kræve som Betingelse for, at et Sogneraad skal have Ret til at vælge Ligningsmænd, at Kommunen skal have over 10,000 Indbyggere. Jeg tror, det vilde være bedre, om man slettede denne Passus om de 10,000 og i Stedet derfor skrev: Hvis Sogneraadet herom fremsætter Ønske.

Naar nu det foreliggende Lovforslag foreslaar, at der skal oprettes særskilte Ligningskommissioner i de Kommuner, hvis Sogneraad andrage Indenrigsministeren om det, da stiller jeg mig noget tvivlende overfor, hvorvidt et saadant direkte Valg vilde være heldigt, og om man ikke fik de bedst kvalificerede Folk frem, ved at Sogneraadet valgte dem, altsaa ved indirekte Valg, saaledes som nu Valget foregaa til Sundhedskommissionen, delvis til Bygnings-

kommissionen og Valget af alle Bestillingsmænd, Hegnsynsmænd, Vandsynsmænd o. s. v. I alle Tilfælde burde det dog vist overlades til Sogneraadet at bestemme, om det ønsker at vælge de i Skattelovenes § 9 omhandlede Ligningsmænd, eller om man foretrækker en særskilt Ligningskommission. Jeg tror som sagt, at det vilde være bedre, fremfor at gaa til en ny Lov, der vil indføre Bestemmelserne for Købstæderne i enkelte Landkommuner, da at anvende § 9 i Skattelovene saaledes, at Paragraffen kommer til at omfatte alle de Kommuner, hvis Sogneraad ønske at vælge Ligningsmænd til at deltage i Ligningskommissionens Arbejde.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Wilmann): Jeg vil takke den højtærede Indenrigsminister for den velvillige Maade, hvorpaa han modtog Forslaget. Naar den højtærede Indenrigsminister sagde, at han ønskede at faa Forslaget ud til Erklæring fra Sogneraadforeningerne, kunde jeg kun opfatte det som et Bevis paa, at den højtærede Minister, hvis der fra Sogneraadforeningerne kom Ønsker i denne Retning, vilde søge at gennemføre en Lovgivning paa dette Omraade. Nu vil jeg paa Forhaand sige om Sogneraadforeningerne, at deres Udtalelser naturligvis i allerhøjeste Grad ville komme til at rette sig efter, om disse Sogneraadforeninger repræsenterer mange smaa Kommuner, eller de repræsenterer store Kommuner, saader vil vel neppe blive Enstemmighed fra deres Side. Paa den anden Side kan jeg ikke tænke mig, at de skulde have noget mod Forslaget, selv de, der fortrinsvis repræsenterer Smaakommuner, hvor Trangen selvfølgelig ikke er saa stor.

Den højtærede Minister mente, at det var uheldigt ved det foreliggende Lovforslag, at det ikke gennemførte Ensartethed paa dette Omraade, men overlod det til hvert enkelt Sogneraad for sig at træffe Bestemmelse om, hvorvidt de ønskede Ligningskommissioner eller ikke. Jeg har ondt ved at se, hvilken Vanskelighed det skulde kunne foranledige, at den ene Kommune valgte en Ligningskommission, som lignede Skatten, mens det i en anden Kommune udførtes af Sogneraadet. Jeg kunde tænke mig, at man efter kort Tids Forløb i den Kommune, som ikke havde faaet en Ligningskommission, vilde gennemføre det efter at have set, hvorledes det gik Nabokommunen.

Saa mente den højtærede Indenrigsminister og den ærede Ordfører for Re-